

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci navrhovateľa **F. B.**, zastúpeného Mgr. K. B., bytom tamtiež, proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni, ústrediu Bratislava**, Ul. 29. augusta č. 8, v konaní o **predčasnom starobnom dôchodku**, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č.k. 5Sd/77/2007-35 z 24. júna 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24. júna 2008, č.k. 5Sd/77/2007-35, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom krajského súdu bolo potvrdené rozhodnutie odporkyne z 10. mája 2007 v spojení s rozhodnutím z 5. februára 2008, obe č. X., ktorými bola zamietnutá žiadosť navrhovateľa o predčasný starobný dôchodok. Krajský súd dôvodil tým, že aj keď postup odporkyne pri vydaní prvotného rozhodnutia vzhľadom na to, že najprv vypočítala čiastkový predčasný dôchodok navrhovateľa a tento potom porovnávala s 1,2-násobkom životného minima nebol správny, výroku tohto rozhodnutia však korešponduje výrok zmenového rozhodnutia, pri vydaní ktorého už postupovala v súlade s platnou právnou úpravou, ako to vyplýva z rozhodnutia, pričom po výpočte teoretickej sumy predčasného starobného

dôchodku so zohľadnením doby dôchodkového poistenia v Českej republike ani táto nepresiahla 1,2-násobok životného minima.

Navrhovateľ v odvolaní proti rozsudku krajského súdu žiadal zmenu rozsudku a zrušenie rozhodnutí odporkyne a vrátenie veci na nové konanie. Navrhovateľ tvrdil, že odporkyňa pri výpočte teoretickej sumy dôchodku nepostupovala správne, uviedol zhodne s rozhodnutím, že k 1. septembru 2005, ku ktorému o dôchodok žiadal, dosiahol 34 rokov a 40 dní poistenia včítane poistenia v Českej republike, úhrn OMB 3,0920 pri aktuálnej dôchodkovej hodnote 195,31 a pri týchto východiskových údajoch mu prináleží vyššia teoretická suma predčasného starobného dôchodku. Namietal zohľadnenie iba rokov 1993-1999 a nejasnosť výpočtu.

Odporkyňa žiadala prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Poukázala na to, že rozhodnutím z 5. februára 2008 vyhovelá námietkam navrhovateľa, v rozhodnutí ako aj vo vyjadrení z 9. júna 2008 podrobne uviedla spôsob výpočtu predčasného starobného dôchodku a preto námietku o nejasnom spôsobe výpočtu považuje za nedôvodnú. K námietke výberu rokov 1993-1999 uviedla, že navrhovateľ od 1. júna 1999 bol evidovaný ako nezamestnaný občan až do 16. mája 2004 a od 17. mája 2004 bol samostatne zárobkovo činná osoba, ktorej podľa potvrdenia Sociálnej poisťovne, pobočky z 9. novembra 2005 č. 7012/2005 od 1. júla 2005 nevznikla povinná účasť na nemocenskom a dôchodkovom poistení a dobrovoľne dôchodkové poistenie nevyužil.

Keďže v rozhodujúcom období kalendárnych rokov 1984-2004 určenom podľa § 63 ods. 7 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 244/2005 Z.z. navrhovateľ nezískal aspoň dvadsať dva kalendárnych rokov, za ktoré možno určiť osobné mzdové body ani po postupnom rozšírení rozhodujúceho obdobia pred 1. januárom 1984 (čo nie je možné, nakoľko v období pred rokom 1992 ide o zárobky dosiahnuté v Českej republike – čl. 47 nariadenia Rady EHS č. 1408/71), priemerný osobný mzdový bod bol preto podľa druhej vety § 63 ods. 8 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 244/2005 Z.z. vypočítaný z nižšieho počtu kalendárnych rokov, za ktoré možno určiť osobné mzdové body, t.j. za roky 1993-1999.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania a dospel k záveru, že odvolanie

navrhovateľa nie je dôvodné. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 OSP.

Podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd v potrebnom rozsahu pre posúdenie veci zistil skutkový stav, ktorý navrhovateľ v odvolaní ani nenamietal. Krajský súd podrobne a vecne odôvodnil všetky svoje skutkové závery, na základe ktorých vyvodil právny záver, že rozhodnutie odporkyne nie je v rozpore so zákonom a preto ho ako vecne správne potvrdil (pričom potvrdené boli dve postupne vydané rozhodnutia vo vzájomnej spojitosti). Odvolací súd nezistil vecné nesprávnosti v skutkovom ani v právnom posúdení veci a preto prvostupňový rozsudok podľa § 219 ods. 1,2 potvrdil, keď v plnom rozsahu odkazuje na jeho dôvody, ktoré si osvojil aj ako dôvody odvolacieho súdu.

Obsah odvolania navrhovateľa nespochybnil skutkové ani právne závery krajského súdu, pretože v ničom nekonkretizoval ich nesprávnosť. Navrhovateľ najmä neuviedol, v čom má spočívať nesprávnosť postupu odporkyne pri výpočte teoretického predčasného starobného dôchodku, pričom nenamietal východiskové podklady výpočtu, až na vymedzenie rozhodujúcich rokov 1993-1999. Odporkyňa pritom vo svojom rozhodnutí a tiež krajský súd vysvetlil dôvody svojho postupu podľa § 63 ods. 7,8 zákona č. 461/2003 Z.z.

Navrhovateľovi v konaní nevznikol nárok na náhradu trov konania, odporkyni trovy nevznikli, preto bolo o trovách rozhodnuté tak, ako je vo výroku uvedené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. septembra 2009

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová